

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scripturae. De Ecclesia Catholica, Et Eivs Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

CAPVT II.

Liud prater ea contra interpretationem meam obiecisti. Augu-
stinum ais hanc visionem accuratissimè pertractasse, tan-
tum tamen abesse, vt hunc locum ad primatum Petri re-
ferat, aut ad Petrum ipsum restringat, vt potius dicat
ad vniuersam Ecclesiam pertinere, cuius hic Petrus tantum per-
sonam gesserit, hom. 45 ex libro serm. Si Augustinus non restringit, vt tu
loqueris, hanc visionem ad Petrum, quomodo dicit ibidem Augustinus, eum, qui
ad visionem Petri non pertineat, nō pertinere ad clauēs Petro datas. Pertinere
enim ad visionem Petri, est pertinere ad Ecclesiam; siquidem Ecclesia, vt ait ibi-
dem Augustinus, Petrus personam gerebat. Perinde ergo est, quod August. dixit,
eum, qui ad visionem Petri non pertinet, nō pertinere ad clauēs Petro datas, vt
si diceret, eum, qui ad Ecclesiam non pertinet, nec ad clauēs Petro datas pertine-
re. Et hoc rursus perinde est, ac si diceret, eum qui non pertinet ad fabricam ec-
clesiae, neque pertinere ad fundamentum ecclesiae, vt iam clauēs Petro datae, sic
sint ad ecclesiam alligatae, vt est fundamentum alligatum ad adificium funda-
mento impositum. nisi primo datae essent clauēs Petro, quare diceret Augustinus,
si non pertinet ad Ecclesiam, nec ad clauēs Petro datas pertinebit? Expediat ra-
tionem Antonius, si potest. Tantum abest, inquit Antonius, vt hunc locum
ad primatū Petri referat, aut ad Petrum ipsum restringat, vt potius
dicat ad vniuersam ecclesiā pertinere, cuius hic Petrus tantū perso-
nam gesserit. Loqueris Antoni quae non intelligis, & te ipsum nesciens refellis,
imò ex hoc ipso quod tu libens fateris, & Aug. dicit, scilicet ad vniuersā visio-
nem hanc pertinere Ecclesiam Petri, & vniuersa Ecclesia personā Petrum ge-
rere, argumentor & demonstro hunc locum visionis Petri, quae vidit illud lin-
teum, quod erat Ecclesiae typus, (illud enim vas ait in eadem Homilia Augusti-
nus Ecclesiam significabat) vsq; ad se venire, ad primatum Petri referri & spe-
ctare, & ad Petrum ipsum, vt more tuo loquar, restringi. Si enim linteam illud
Ecclesiam vniuersam significabat, & ipse Petrus personā Ecclesiae gerebat, cum
Petrus dicit, vsq; ad se venisse linteam, Ecclesiam vniuersam vsq; ad se venisse
dicit, & Ecclesiam vniuersam in se esse, sicut B. Cyprianus ait, Ecclesiam esse in
Episcopo, scilicet tanquam in capite suo, & Episcopum esse in Ecclesia tanquam
in corpore suo. Refertur igitur hic locus ad primatum Petri, & ad Petrum ipsum
restringitur. Ad nullum enim alium ex Apostolis, nisi ad Petrum tantum, tan-
quam ad caput suum, vniuersa Ecclesia in visione illius lintei venit, vt idem Pe-
trus, qui visionem exposuit, testatur. Sed videamus quae hic sequuntur. Age
porro, inquis (vt alia etiam expendamus) qui tantoperè delectaris
Græcis dictionibus enucleandis, & quasi solus Athenas nauigaue-

Quomodo
ex ijs, quae
Antonius
libens con-
fiteatur, &
Augustinus
testis eius
dicit, sequi-
tur visionē
Petri pri-
matum eius
exprimere
eodē Petro
interprete.

ris, soles identidem alios ad leges Grammaticas reuocare, quam
 vnquam lex Grammatica tibi permittat, ita dictionem $\alpha\chi\rho\iota\varsigma$ inter-
 pretari, vt non in vno Petro subsistat, sed in infinitum ad eius suc-
 cessores extendatur. Floruisse Athenas sermone & eloquentia Attica omnes
 sciunt. Atticos verò fuisse bonos & valentes Grammaticos, ex te nunc audire
 videor; hoc enim dicere videris, cum per iocum ais, quasi solus Athenas nauiga-
 uerim, solere me identidem alios ad leges Grammaticas reuocare. tu videris, quid
 dicere volueris, mihi non lex Grammatica sola, sed lex philosophia & scriptura
 sancta cum lege Grammatica permittit, immò sic iussit dictionem $\alpha\chi\rho\iota\varsigma$ hoc loco
 interpretari, vt non in vno Petro subsistat, sed in infinitum, vt ita dicam, ad om-
 nes eius successores extendatur. demonstravi libro superiore, cum Christus dixit
 Petro, pascue oves meas, idipsum in Petro omnibus eius successoribus dixisse, nisi
 Ecclesiam vis non perpetuo vsque ad consummationem seculi rectè constitutam
 à Christo fuisse, sed ad tempus tantum Petri, vt deinceps vniuersa ecclesia, qua
 vna est, vnū pastorem non haberet; nec esset amplius post obitū Petri vnus ouile,
 & vnus pastor, sicut Dominus in euangelio dixit, quod tuus & noster testis
 Cyprianus de Ecclesia & Pontifice in libro de vnitāte ecclesie intellexit, vt libro
 etiam superiori à me probatum est. Hac igitur est lex scripturae de perpetua suc-
 cessione pastoris loco Petri, cuius mortem & martyrium eodem loco pradi-
 xit Christus. Lex philosophia sit illa quam paulo antè ex principe Philosophorū re-
 citauit, qua non differunt inter se, quatenus non differunt, vnum dici & esse, hac
 lex illam vocem $\alpha\chi\rho\iota\varsigma$, qua Latine est, vsque ad, ad successores Petri, qui vnum
 sunt cum Petro, extendit, vt, cum dixit de linteo, quod Ecclesia significabat, vt
 ait Aug. venit vsque ad me, perinde sit, ac si diceret, venit vsq; ad me, & vsq; ad
 meos successores. Hac lege Philosophica tanquā vallo quodā sapientiam Euan-
 gelij in quo hac successio nititur, circūdamus, sicut ait Salomon, sapientia $\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon$
 $\chi\alpha\phi\alpha\lambda\alpha\sigma\sigma\omicron\nu$, id est, vallo circunda, & exaltabit te. Dixi antea vallū vocari hū
 philosophicā rationem auctore Clemente Alex. Satis, vt opinor, probatū est, non
 esse argumentum ex hac visioe ductū allegoricum, vt tu in principio dixisti, sed
 $\alpha\pi\omicron\delta\delta\epsilon\chi\tau\alpha\chi\omicron\nu$; quia enim illa symbolica visio à B. Petro exposita est, non iam ad
 mysticā ac symbolicam theologiam pertinet, sed ad demonstrantem & philoso-
 phicā. Sic enim hanc partem theologiae Dionysius Areopagita in epist. ad Titum
 vocat. Rectè itaq; scripsit B. Hieronymus, quod tu notasti cap. 4. epistola ad Ga-
 latas, intelligendas esse allegorias ex autoritate scribentis. Et nos igitur ex au-
 toritate Petri, huius linteī allegoriam ad Ecclesia referri intelligimus, & ea ex-
 plicatione contenti sumus, ex qua necessario sequi ratione connexi, quod con-
 clusimus, satis demonstratum est ijs, qui videre volunt. Alia erant in solutione
 quarū sophismatis, qua tu vocas minuscula, qua prudens praeceperis, ne omnes tuas
 nugas futiles persequeris, quas antiphasi, id est, cōtradictione te digna clausisti.

Quomodo
 probetur q
 dixit Petrus
 de linteo
 illo, quod
 Ecclesia si-
 gnificabat,
 venit vsque
 ad me, per-
 inde esse, vt
 si dixisset,
 vsq; ad me,
 & vsque ad
 successores
 meos.

Quomodo
 probatum
 sit, non esse
 argumentū
 allegoricū,
 quod ex vi-
 sione illa
 Petri ductū
 est, quam
 idē Petrus
 interpreta-
 tur.

Linteum, inquit, cælitus demissum ad Petrum vsque, fuit signum
Ecclesiæ Catholicæ, quæ doctrina & præceptis Euangeliorum li-
gatur nō minus, quàm linteum illud quatuor extremis reuinctum
erat, ita Turriano exponente; at Romanus principatus non fuit de-
missus è cælo, sed ex terrena potentia & humana ambitione surre-
xit. Si ex te quæram Antoni, ubi, aut quomodo hoc probas? quia aliter nō potes,
scio respondebis, luce clarius esse, sic enim soles, quia sic à magistris tuis didicisti.
Ego verò Pontificatum successoris B. Petri, qui est Episcopus Romanus, quem
tu inuidiose Romanum Principatum appellare maluisti, è cælo esse superiore li-
bro satis demonstraui; è cælo enim venit Euangelium & sponsa Christi ecclesia,
& quos in ea posuit, in opus ministerij, ad consummationem sanctorū è cælo ve-
nerunt, sicut scriptum est, ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem, de-
dit dona hominibus. & paulò pòst, & ipse, inquit, dedit quosdam quidem Apo-
stolos, quosdam autem Prophetas, quosdam autem Pastores, & Doctores ad
consummationem sanctorū in opus ministerij in edificationem corporis Christi,
sicut cum dixit Apostolos, Principem Apostolorum Petrum complexus est, quia
vna & eadem ratio Apostolatus erat in singulis, quatenus Apostoli erāt; sic cum
dixit pastores, summum pastorem successorem principis Apostolorum compre-
hendit, quod vna & eadē ratio pastoris sit in omnibus, siue maioribus siue mino-
ribus, ut libro quoq; superiore auctore magno Basilio docui. Dedit autem sum-
mum vnum Pontificē seu pastorem, id est, non huius aut illius, sed vniuersæ Ec-
clesiæ pastorem, cum nominatim Petro soli, tãquam primo & in eo successoribus
dixit, pascite oues meas, libro etiam superiore, cum eum locum tractarem, demon-
strauit. Deinde cum paulò pòst dicit, ut crescamus in illo, qui est caput Christus,
subiunxit, ex quo totum corpus compactum & connexum. Audis hic Antoni
totum corpus, connexum ex capite Christo? at corpus non est totum corpus, nisi
caput habeat: Corpus igitur cum capite, ex Christo capite compactum & con-
nexum est. Si enim corpus ecclesiæ, quod est corpus Christi mysticum, totum cor-
pus est solum cum Christo capite, & non cum Pontifice capite, cum Apostolus di-
cat totum corpus connexum esse ex Christo capite, ac proinde singulas omnes
partes ex quibus totum constat, sequitur, idem esse ex seipso connexum, & non
esse, ut necesse est, aliud connexum, & aliud ex quo connexum sit. Habet igitur
ecclesiā quæ est corpus totū, caput connexū ex Christo capite. Principatus igitur
huius capitis ex Christo capite cōnexi, è cælo est, quia Christus è cælo est. Etenim
si ex quo connexum est, è cælo est, igitur quod connexū & compactū ex eo est, è
cælo est. Quod aut is, sed ex terrena potentia & humana ambitione surrexit, ita
hoc dicis quasi Episcopum Romanū diuitia & potentia terrena, quā dicis, fece-
runt primum episcopum, & non Christus, qui super Petrum edificauit ecclesiam

Quò demō-
stretur ex
scriptura
habere Ec-
clesiā aliud
caput præter
Christum,
nō virtutis
proprie, quā
habet Chri-
stus, sed cō-
municatæ à
Christo, quā
habet Pont.

suam,

Quo Pontificalis opulentia, & splendor ex celo descenderunt.

Quo qui diuitias ecclesie Romanæ calumniantur, prophetias arguunt & glorie Christi inuident.

suam, cui primo dedit clauēs regni calorum, & soli tanquam primo omnes oues commisit, ceteris Apostolis per Petrum tanquam per primum. Diuitia verò Episcopi Romani & opulentia quam tu terrenam potentiam vocas, & possessiones regnorum, ciuitatū, oppidorum & vicinitatum eorum, quibus cum inuides, gloria Christi inuides, ex celo sunt, quia Christo Deo primum donata sunt. Quis Constantinum Magnum, nisi ex celo Deus ad largiendum Pontifici, quæ hodie possidet, ad cedendum vrbe Roma, & ad tribuendum ei tantum splendorem excitauit? Quis Carolum Magnum? Hi enim fuerunt duo magni Pontificalis opulentia auctores & propugnatores, immò cum istam, quam tu dicis terrenam potentiam, ex qua falsò & hereticè putas Romanum principatum constare, arguis, & inuidè ac maleuolè calumniaris, Prophetiam Esaie arguis, & ad exitum atq; effectum cum Iudæis perductam esse negas, ad contumeliam Christi Domini prophetarum. Et stabunt inquit C. LXI. alieni, & pascunt pecora vestra; & filij peregrinorum, Agricola, & vinitores vestri erunt, vos autem sacerdotes Domini vocabimini, ministri Dei nostri, de ecclesia noui testamenti prophetat, vt omnes interpretes Græci & Latini affirmant, & res ipsa loquitur. In nouo enim testamento legendi erant sacerdotes, & pastores ex alienigenis, non iam ex vna tribu Aarō, vt in veterē lege, & subiungit, dicetur vobis, fortitudinem gentium comedetis, & in diuitijs eorum eritis admirabiles. De largissima bonorū donatione, facta ecclesijs a gentibus & gentiū regibus, ac principibus, vt nunc videmus, Cyrillus & alij interpretantur, fortitudinem enim appellare solet scriptura, vt idem auctor obseruauit, opes, & illud eiusdē Prophetæ LIX, & asserent filios tuos in vlnis; & filias tuas super humeros portabunt; & erunt reges nutricij tui & regina nutrices tuæ; vultu in terra demisso adorabunt te. Clarius hoc LXX. interpretati sunt, in faciem terræ adorabunt. Quod quid aliud est, quam prosternere se ad pedes episcoporum, in reuerentiam & obseruantiam? Et illud quod sequitur, & paluerem pedum tuorum lingent, quomodo, aut vbi hoc sit, nisi in deosculatiōe pedum episcopi, & in primis Romani, vt iā ipse exitus rei, optimus huius prophetie interpretes & idoneus testis sit. Idem auctor Cyrillus cum alijs de pietate regum erga ecclesias, & earum præsidēs, & eorum obedientia totum hunc locum interpretatur. Nam hoc quoq; ad potentiam istam terrenam, quam vocas, pertinet, habere scilicet præsidem Ecclesiæ Romanæ, tot ac tantos reges dicto, pro sua pietate obediētes, quod tu nunc ab humana ratione, paulò antè à tyrannide profectum esse, inuidiosè & impiè dicebas. Reddamus reliqua, quæ Antonius in Antiphrasi sua adiecit. Et viget, inquit, principatus scilicet Romanus in ecclesia, quæ non doctrina, neque præceptis Euangeliorum ligatur, sed potius humanis decretis, atque institutis, denique humanis viribus reuincta est. Antonius Sadeel dicit hoc, credite Protestan-

tes, quia ipse etiam dicenti tantum credidit. Quare, inquit, neque Roma-
 nus principatus, neque Romana Ecclesia quicquam habet com-
 mune cum signo, quod Petro ostensum est, neque verè nomen
 Ecclesiæ Catholicæ sibi tribuit. Adiunge etiam nec vspiam Ecclesia est,
 nisi in Germania, vbi est schola Lutheri; hoc enim se quitur ex ijs quæ à te posita
 sunt. Cum enim fides Ecclesiæ Romanæ, vbiq; terrarum annunciata sit, & hanc
 omnes mundi Ecclesiæ excepta Germania profiteantur: si in Ecclesia Romana
 non est doctrina euangelica, perijt Ecclesia Catholica per cunctum orbem diffu-
 sa. Ecclesiam Catholicam in Germania clausit Lutherus, tanquam alter Dona-
 tus in Africa. Succurrite Protestantes ne filius Dei deturbetur de hereditate,
 quam dedit ei pater celestis, sicut promiserat dicens, filius meus es tu, ego hodie
 genui te, postula à me & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem
 tuam terminos terræ, nisi forte totus orbis ignorat se esse Lutheranum; & Lu-
 theri synagogam promisit Deus hereditatem filio suo. hæcenus ad loci quarti
 defensionem.

Quæ ex ijs,
 quæ ab An-
 tonio posi-
 ta sunt, se-
 quatur pe-
 risse Eccle-
 siam in cun-
 ctis orbe ex-
 cepta parte
 Germaniæ,
 in qua viget
 schola Lu-
 theri.

Locus Quintus. i. Petri 3.

Cum appareretur arca, in qua pauca, id est, octo animæ, seruatae sunt per a-
 quam, cui nunc correspondens exemplar baptismi nos quoque seruat, non carnis
 deposito sordium, sed conscientia bona interrogatio in Deum per resurrectionem
 Iesu Christi.

Sophisma Turriani.

Baptismus debet esse similis formæ cum arca, sic enim ἀντίτυπον vetus in-
 terpres reddidit. Arca autem Noë fuit figura Ecclesiæ Catholica, nam vt arca
 diuersas habuit mansiones, quas LXX. interpretes nidos vocarunt, sic singula
 ecclesiæ velut nidi sunt, in ipsa illa Ecclesia Catholica constructi; vt igniur erant
 in arca filij Noë, ac quisq; eorum caput vxoris suæ, & rursus horum qui capita
 erant, caput erat pater Noë, qui eos procreauerat; ac loca eis cum earum vxori-
 bus in arca assignauerat, sic singulas Ecclesias episcopi tenent, qui earum capita
 sunt, & horum caput est in successoribus suis Petrus, Euangelicus Noë, vt vetus
 Noë caput erat filiorum, qui vxores quoq; habebant. Petro autem Episcopi Ro-
 mani in eadem arca mystica, id est, in ecclesiæ, perpetua serie successerunt.

Solutio superioris sophismatis.

CAPVT PRIMVM.

Cce, inquit, aliud argumentum ἀλλήλος ἔμενον, nihilo for-
 tius superiori. iam enim confecimus, allegorias non ali-
 ter concludere, nisi quatenus ab ipsa scriptura, non tan-
 tum.